

Černobyl: příběh mimozemských likvidátorů

V noci 26. dubna 1986 v 1 hodinu 23 minut v černobylské jaderné elektrárně [ČJE] zahřměl výbuch, který málem způsobil největší katastrofu v dějinách lidstva.

Byla zničena aktivní zóna reaktoru čtvrtého energobloku a do ovzduší se uvolnilo obrovské množství radioaktivních látek.

Požár zachvátil strojovnu a chystal se rozšířit na třetí energoblok JE. Teprve po několika hodinách se hasičům podařilo plameny uhasit. Mnozí z nich přitom obdrželi smrtelné dávky radiace. O černobylské havárii toho bylo napsáno mnoho, zdá se, že fyzikální obraz této katastrofy i to, kdo je za to, co se stalo, přímo zodpovědný, jsou již vyřešeny. Čtvrtý blok měl být odstaven na plánovanou preventivní údržbu, ale před odstavením reaktoru se vedení ČJE rozhodlo provést řadu experimentů. Konkrétně do jednoho z turbogenerátorů přestala být dodávána pára, aby se zjistilo, jak dlouho bude vyrábět elektřinu vlivem setrvačnosti otáčení rotoru. Za účelem provedení experimentu byla vypnuta část bezpečnostních systémů energobloku. Současně se zkoumaly vibrace turbíny.

V jednu hodinu ráno 25. dubna začali snižovat výkon energobloku a ve 14 hodin odstavili systém nouzového chlazení. V té době už měl být samotný reaktor zcela odstaven. Systém „Kyjevenergo“ však měl v tu chvíli nedostatek elektřiny a dispečer z Kyjeva, který o experimentech nevěděl, nedovolil čtvrtý energoblok odstavit. Tak vznikly předpoklady pro tragédii, jejíž následky pociťují tisíce lidí dodnes.

Naštěstí se ukázalo, že silný výbuch byl tepelný, tj. čtvrtý blok byl zničen především přehřátou párou. K samotnému jadernému výbuchu nedošlo, přestože jen tento reaktor obsahoval asi 180 tun obohaceného uranu. Kdyby došlo k plnohodnotnému jadernému výbuchu, polovina Evropy by přestala existovat a obyvatelé druhé poloviny by byli postiženi nemocí z ozáření.

Ale málokdo ví, proč nedošlo k nejhoršímu. Mnoho lidí si myslí, že to byla zásluha hasičů a likvidátorů, nebo jen zázrak. Nikdo nesnižuje výkon likvidátorů, ale pravděpodobně v tom byl i faktor úžasného štěstí. A možná ještě něco nebo někdo jiný...

Existují svědectví očitých svědků o tom, jak se nad elektrárnou po výbuchu objevilo UFO, a dokonce i fotografie... Zajímavý je ale také fakt, že se nyní uzavřená zóna proměnila v bujný les s množstvím živočichů, kteří se tam objevili po letech, kdy v době lidské činnosti zmizeli. A vypadá to také jako zázrak, vždyť se to všechno stalo navzdory radiaci.

Tak co se tedy stalo, zasáhli do dění mimozemšťané, hrozí nám opakování podobné katastrofy? Odpovědi na tyto otázky přineslo vědomé snění od

samotných mimozemšťanů. Mnohým to bude připadat jako pohádka a fantazie, vždyť neexistují žádné důkazy a samotní mimozemšťané se mnohým zdají jako mýtické postavy z fantasy románů, a nic víc. Neexistují však žádné protidůkazy, kromě tvrzení, že to prostě není možné. A věřit či nevěřit - to je věcí osobní...

Někde v dálce lze spatřit obdélníkové budovy, dva pruhované komíny... Nějaká technická konstrukce... A najednou ostrý záblesk. A tady už vyrostl strašný kouřový hřib... A slunce je takové jasné, jako by se nic nestalo.

Ale najednou jako by všechno viděné ustoupilo do dálky a ukázalo se na obrovské obrazovce. Obrazovka byla obrovská a zakřivená a tvořila stěnu podivné místnosti. Světle šedé stěny zde plynule přecházely v podlahu a strop stejné barvy. Ze stěn trčely podivné předměty nebo přístroje. Než jsem se však stačila porozhlédnout, objevila se za mnou vysoká žena v dlouhém splývavém oděvu. Podívala se na mě svýma pronikavýma zlatýma očima, a já zaslechla její hlas, i když nepohybovala rty. Spíše mluvila mým hlasem a tak nějak mými... myšlenkami, alespoň to tak vypadalo. Jak tvrdila, dělala to proto, aby mluvila mým jazykem.

„Jsme poslové různých národů z různých hvězdných systémů,“ říkala. „Kdysi byli naši předkové také předky vašich ras na planetě Zemi. Nyní jsme sem přišli znovu, tentokrát už společně. Zatímco ve vašich dávných dobách přicházeli naši poslové odděleně, protože ne všichni najednou slyšeli volání o pomoc těch, kteří žili na Zemi. Slyšeli jste o nich jako o pradávných bozích. Nebyli to však bohové, byli to učitelé a vaši předkové. Poslové ze systému Siria, komplexu Orionu, Draka, Ještěrky, Orla, Labutě, Plejád, Velké a Malé medvědice, systému Polární hvězdy a mnoha dalších míst kosmu neustále přicházeli do systému Slunce, vždyť je to příhraniční oblast s temnými prostory obývanými civilizacemi-agresory. Ve vzdálené epoše, kdy nás tu bylo málo, se ve Slunečním systému objevila agresivní civilizace zvaná Nibiru neboli Anunnaki. Přišli po velké katastrofě, kdy vybuchlo Rádža-Slunce a planeta Faeton zanikla. Od té doby bylo pro nás velmi obtížné jim vzdorovat kvůli

falešným informačním polím, která zde vytvořili, a kvůli pokřivenému časoprostoru. Jako by vytvořili časovou díru, v níž se jim podařilo z našich potomků vytvořit nové lidi, ale se zvířecími rysy, s nimiž zkřížili genový materiál lidí. Proto, když jsme sem přišli, Země už nebyla obydlena vysoce vyvinutými bytostmi, ale divochy. Ti vnímali naše předky jako bohy, a později se pro naše předky stalo nemožným dostat se na povrch planety Země, jelikož se prudce snížily její vibrace. To provedli Anunnaki manévrováním s krystalem v hoře Kailás. Informace o nových parametrech vaší planety s obtížemi pronikly skrze zkreslená informační pole do našich systémů. A tak nakonec vznikla nová mezinárodní expedice z různých koutů kosmu již z těch, kteří mohou existovat v trojrozměrném světě. Tak jsme se dostali na Zemi. Ale nová pozemská civilizace už byla v rozkvětu, včetně nevíry a nevědomosti a také velké agresivity, vštěpované lidem geny vytvořenými v anunnakijských laboratořích (viz téma: Adam je synem Lilith a Patsutsu aneb kdo, jak a koho stvořil).

Všechny pokusy o kontakt s novou civilizací vedly nejprve k tomu, že jsme byli považováni za démony, a potom musely být kontakty omezeny na minimum, vždyt' Anunnaki a jejich ‚spolupracovníci‘ - černí reptiloidi a další nadále ovládali jádro Země a Měsíce a v reakci na naše akce by mohli snadno rozbít váš svět a způsobit monstrózní kataklyzmata. Kromě toho se s námi pokoušeli navázat kontakt ti pozemšťané, kteří snili o tom, že budou světu vládnout sami, zcela pohrouženi ve své nevědomosti. Požadovali od nás technologie, a veškeré naše nabádání, aby zastavili závody ve zbrojení, přestali válčit a začali budovat spravedlivý svět, odmítali a dávali najevo, že už spolupracují s velkou civilizací, která jim poskytla technologie, aby si oni – ‚vyvolení‘, jak sami sebe nazývali, podřídili celý svět.

V té době probíhala na Zemi těžká válka, vaše druhá světová. Snažili jsme se ji zastavit, a tak jsme s nimi navázali kontakt. Byli jsme v kontaktu se speciálními službami vlád tří stran. Dvě strany (Německo a USA) hovořily o diktatuře ‚vyvolených‘ a požadovaly vojenské technologie k rychlejšímu ukončení války. Třetí strana (SSSR) nás považovala za špiony a agenty těch dvou předchozích stran. Nakonec však tato třetí strana nečekaně požádala o kontakt. Situace byla kritická a my jsme spatřili, že v této třetí zemi stále existují síly schopné uklidnit ‚vyvolené‘ v jejich válce o ovládnutí světa. Mnozí z vyjednavců však odmítali uvěřit v náš mimozemský původ, stejně jako v to, že Německo a Spojené státy již jsou v kontaktu s Anunnaki a přebírají od nich technologie ničení. Naše jednání na Zemi byla všemi stranami hrozně utajována.

Třetí straně jsme tenkrát slíbili, že v rozhodujících bitvách nedopustíme zničení sovětské armády a nepozorovaně jí pomůžeme přejít do útoku. A svůj slib jsme dodrželi. Naše instalace opakovaně škodily německé technice a poskytly vašim vojákům nadlidskou odolnost. Musíme vzdát hold jejich velké odvaze a vůli. Nevěděli nic o nás, o smlouvách ani o Anunnaki. Ale pak se zdálo, že válka skončila, a my jsme si uvědomili, že jsme druhou stranu (USA) podcenili. Převzali štafetu od Německa, aspoň tak se nám to jevílo. Ale později jsme si uvědomili, že to oni byli strůjci války, stavíce ostatní proti sobě. Potom jsme již chápali, že podněcovatelé

byli téměř v každé zemi, že jich byla celá síť, že je udržována na úkor ekonomiky a zdrojů a že jsou to ‚vyvolení‘ Anunnaki, tj. přímí potomci lidí stvořených Anunnaki z Adama a Evy, jimi vyvolený národ ‚boží‘, nebo spíše národ Luciferův - čili ducha Nibiru. Tito ‚bohem vyvolení‘ prakticky již vládli světu a vládnu mu dodnes. Jejich plán s Německem ztroskotat navzdory obětování jejich ‚syna‘ Luciferovi (holocaust). A jako svůj nástroj předložili USA. Právě ony v rámci kontaktů se svými stvořiteli od nich obdržely strašlivou zapomenutou zbraň.

Ještě naši předkové ve vašich dávných dobách neutralizovali účinky jejího vlivu ve městě, kterému říkáte Mohendžodaro, i na jiných místech. A tehdy se starověkým žrecům věrným světlu podařilo informace o této zbrani utajit. Ale znovu byla lidstvu ‚darována‘ k likvidaci nadbytečného obyvatelstva, které Anunnaki nepotřebují. Vždyť oběti války byly pro ně malé.

A byla použita strašná zbraň. Její účinky jsme již viděli. Hořela japonská města. Viděli jsme to ze stanice tady. Trochu pozdě, ale přece jsme tam poslali několik našich lodí, aby neutralizovaly radiaci. Nad hořícími troskami jsme svedli několik vzdušných soubojů s Anunnaki, kteří nás nechtěli pustit do míst výbuchů amerických atomových bomb... a přesto jsme uspěli. I když ztráty na životech byly strašné. Zbraně udělaly svou práci. Jediné, co pomohlo lokalizovat zasažení, byly výstřely ze stanice v okamžiku exploze bomb. Minimalizovali jsme jejich sílu a moc, jak jen to bylo možné. Ale i to, co zbylo, způsobilo strašlivou zkázu.

UFO nad Hirošimou

Od té doby bylo rozhodnuto zřídit zde na stanici stálou službu, která bude monitorovat používání atomových a jaderných zbraní a paliv na vaší planetě.“

Vtom se žena otočila a na někoho zavolala. Najednou se stěna... odsunula stranou a do sálu vstoupila čtveřice. Byla to půvabná dívka, která vypadala jako Čiňanka nebo Japonka, vysoký, svalnatý zrzavý muž v oděvu s dlouhými rukávy a ještě dvě bytosti - jedna ve stříbrném obleku, ale velmi podobná huňatému medvědovi, a druhá (byla to žena) jako ještěrka, ale jen obličejem, a velmi půvabná taková, s útlým pasem. A obličej se jen vzdáleně podobal něčemu ještěrčímu. Měla na sobě jakýsi oděv, který mi připomínal oblečení středověkých krásek, s vysokým ažurovým límcem, šněrováním v pase a keltskými vzory.

A pak ten muž promluvil. Jeho oděv byl vyšívaný... slovanskými ornamenty. *„Tohle je naše posádka. Střídali jsme se v létání do vašeho Černobylu. Já sám pocházím ze soustavy Polární hvězdy, ale moji přátelé jsou z různých míst. Sám jsem k reaktoru vyletěl ve speciálním stroji.“* A ukázal na obrazovku.

Přerušný „videozáznam“ se znovu rozjel. A tady už se nad děsivým hrdlem zničené budovy objevil jasně žlutý předmět, něco, co připomínalo kouli, nebo kapku jantaru či bronz. Vypustil dva jasně karmínové paprsky přímo dolů a letěl dál.

„Je to speciální magnetizované pole, které silně pohlcuje radioaktivní záření, přičemž ho ještě i vysává ze zdroje, čímž snižuje úroveň radiace o několik řádů,“ pokračoval muž s ryšavým plnovousem. *„Moji přátelé tam také v aparátu podnikali výpady, jenže později, v jiných intervalech, jež jsme vypočítali, a snižovali úroveň radiace. Kdybychom to nedělali, reaktor by měl sílu explodovat úplně a spotřeboval by všechno palivo, které v něm bylo.“*

UFO na ČJE. Fotografie V. Savran

Vaši pozemšťané jsou skuteční hrdinové. Podle našich měřítek uhasili neuhasitelné plameny reaktoru holýma rukama. A něco dokázali! Pomáhali jim duchové z vyšších dimenzí, jak říkáte - Vyšší síly. Nu a my jsme jim zase poskytli veškerou možnou pomoc.

Nyní naši poslové stále pracují, jak říkáte, v zóně. Pomohli osázet les nikoliv mutanty, ale zdravými rostlinami a osídlit ho zvířaty. Máme tam náš vlastní experiment na obnovení života po zasažení.

Avšak v poslední době jsme začali být znepokojeni novou vládou a událostmi v okolí. Lidé se z nějakého důvodu proměnili v divochy. Je to podobné účinkům anunnakijských technologií, které používá ta země za oceánem, která leží na sopce.

Proto nyní sledujeme podobné objekty v okolí. Již několikrát jsme museli předejít kritickým situacím, a to ještě tak, aby nás nezpозorovali. Vždyť domlouvát se s divochy může jen uškodit. Největšími divochy jsou lidé u moci v této zemi. Jsou to naprostí ignoranti, jsou jako hloupí psi, kteří se vrhají na všechno, na co je jejich pán pošle, a očekávají za to větší kost. A ten pán je tentýž, o kterém právě vyprávěla moje krajanka.

Kromě nás je zde několik dalších podobných posádek. Nedávno přátelé ze systému Draka (vaše souhvězdí Draka) a systému Jeřába opět zachraňovali Japonsko. Tentokrát ve Fukušimě. I tam se musely neutralizovat reaktory elektrárny. A přitom stále čelíme hrozbám Anunnaki.

UFO nad Fukušimou

A tak konfrontace prozatím i pokračuje (viz téma: Tajemství utajované třetí světové války).

Doufám však, že se nám brzy, a to i podle vašich pozemských měřítek, podaří odstranit jejich hrozby a vyčistit Zemi od jejich odpadků. Ale válka stále pokračuje a je v plném proudu. Proto to, co a jak bude - ani my nevíme, a to, co vyvíjíme a připravujeme - bude mocné a důkladné. Ale válka je válka a o tom se otevřeně nemluví...

Jediné, co slibujeme, je, že zachráníme život na Zemi a učiníme vaši planetu kvetoucí. Ale to už s vaší pomocí...“ řekl vysoký vousáč a na obrazovce problikávaly „záběry“ černobylského lesa. A pasoucí se srna, křik ptáků, michající se ryba ve vodě, polom, huňatý medvěd u vody a jemné paprsky ranního slunce...

Zapsala Valeria Kolcova 29.04.2016

PS.

Některá svědectví očitých svědků.

Když se v ČJE začaly dít abnormální události, objevil se nad čtvrtým blokem létající talíř. Vznášel se tam šest hodin a viděly ho stovky lidí, ale psát se o tom začalo až dva roky po katastrofě.

Existuje místopřísežné prohlášení Michaila Andrejeviče Varického, vedoucího dozimetristy UDK (úřadu dozimetrické kontroly) v Černobylu. V noci na 26. dubna 1986 byli Varickij a jeho kolega, dozimetrista UDK Michail Samojlenko, zalarmováni a vysláni jako starší dozimetristé do oblasti ČJE. Jejich úkolem byla dozimetrická kontrola v NUP vládního komunikačního centra a výměna kyslíkových lahví. Skupina cestovala ve vozidle GAZ-51, státní číslo 24-28KIC. Měli s sebou dozimetrický přístroj DP-11 „b“. Na dohled čtvrtého bloku dorazili ve 4 hodiny a 15 minut. Poté, co viděli, jak hoří reaktor energobloku zničeného výbuchem (výbuch s časovým zpožděním stále probíhal), a pocítili „pálení obličeje“ (neměli s sebou žádné ochranné pomůcky a přístroj byl mimo stupnici), se profesionální dozimetristé, uvědomující si hrozbu ozáření, rozhodli upustit od okamžitého plnění úkolu a vrátit se na základnu pro ochranné pomůcky.

Už začali otáčet auto, když (zde budeme citovat písemné svědectví M. A. Varického): *„Uviděli jsme jasnou ohnivou kouli mosazné barvy, která se pomalu vznášela na obloze. Měla v průměru 6-8 metrů. Znovu jsme provedli měření, přičemž jsme přepnuli stupnici přístroje na jiný rozsah. Přístroj ukazoval 3000 miliroentgenů za hodinu. Náhle z koule vyšlehly dva jasné karmínové reflektory (dva paprsky). Tyto dva paprsky mířily na reaktor čtvrtého bloku. Objekt byl od reaktoru vzdálen asi 300 metrů. To vše trvalo asi 3 minuty.*

Světlomety náhle zhasly a koule se pomalu vzdalovala na severozápad, směrem k Bělorusku. Tu jsme opět věnovali pozornost přístroji. Ten už ukazoval 800 miliroentgenů za hodinu! Sami jsme si nedokázali vysvětlit, co se stalo, a proto jsme to „svedli“ na přístroj. Když jsme se však vrátili na základnu a zkontrolovali ho, přístroj byl v pořádku.“

Ukázalo se, že UFO, které se objevilo v noci u nehody, snížilo úroveň radiace téměř čtyřikrát, čímž zabránilo jadernému výbuchu.

Dne 16. září 1989 nastaly na čtvrtém energobloku opět problémy, doprovázené únikem velkého množství radioaktivních látek do ovzduší. O několik hodin později, v 8.20 hodin, lékařka pracující v Černobyli, Iva Naumovna Gospina, pozorovala a vyfotografovala na obloze nad elektrárnou objekt, který popisuje jako „jantarový“, kde lze rozlišit „horní část“ a „spodek“.

O rok později, v říjnu 1990, vyfotografoval černobylský jaderný technik Alexandr Krymov z okna svého bytu UFO vznášející se nad paneláky jaderných pracovníků. Na snímku jsou jasně vidět přistávací podpěry aparátu, který zřejmě právě vzlétal.

Dne 11. října 1991 ve 20:09 hodin 09 minut vypukl požár na druhém energobloku ČJE. Během požáru došlo k částečnému zhroucení střechy nad generátorem elektrické energie. O pět dní později, 16. října, fotografoval v poškozené strojovně generátoru Vladimír Savran, fotoreportér novin „Echo Černobyli“, který v Černobyli pracoval od roku 1986 a nikdy předtím se o ufologii nezajímal. Zde je jeho vyprávění: *„Pro jistotu jsem cvakl směrem nahoru a snažil se zachytit na okraji záběru část propadlé střechy...“* - a dále: - *„jsa zdravého rozumu a pevné paměti, prohlašuji, že předtím ani potom nebylo na obloze žádné UFO, alespoň ne viditelné okem. Obloha byla sice podzimně šedá, ale naprosto jasná.“* Když však Vladimír vyvolal film, bylo na něm vidět UFO vznášející se nad střešní propadlinou druhého bloku, které se podobalo objektu, který před rokem viděla Iva Gospina, pouze vyfotografováno zespodu.

V listopadovém čísle novin „Echo Černobyli“ z roku 1991 (kde byl tento snímek poprvé zveřejněn) je uveden následující komentář redakce: *„O vlastnosti UFO být neviditelné lidskému oku a ‚projevovat se‘ pouze na fotografických a filmových záběrech se v tisku psalo již mnohokrát. Zřejmě takový objekt ‚uložil‘ i V. Savran. Specialisté, kteří již negativ na žádost redakce prozkoumali, nepřipouštějí žádnou falzifikaci.“*

V září 1988 pozoroval obyvatel Kyjeva Vadim Ševčuk dva světelné objekty vznášející se nad komínem jaderného reaktoru Kyjevského institutu jaderného výzkumu, který se nachází nedaleko Výstavy úspěchů národního hospodářství Ukrajiny [VDNH USSR]. Podle jeho popisu tyto objekty vypadaly jako objekt, který pozorovali M. Varickij a M. Samojlenko nad čtvrtým blokem ČJE v noci havárie.

Důkazy zahrnují také pozorování radarových stanic protivzdušné obrany Kyjevského vojenského okruhu. Dne 12. listopadu 1989 v 19 hodin 46 minut obdrželo velitelské stanoviště, podplukovník V. Šavanov od operátora radaru (radarové stanice) zprávu: „Je tu cíl!“. Několik minut předtím byl informován, že občané Kyjeva pozorují na večerní obloze nad oblastí VDNH USSR světelný objekt.

Šavanov se rozhodl prověřit techniku a zavolal domů, do čtvrti Nivok. Jeho dcera Irina, která zvedla telefon, se vrátila z balkonu nadšená: „Vidím bílý kříž, obdélník, a v něm něco jako ohnivá spirála, zdá se, že pulzuje, svítí.“ Ačkoli to

bylo z Nivoku na VDNH USSR deset kilometrů vzdušnou čarou, Irina viděla podivný objekt zřetelně z balkonu v 9. patře.

Pilot stíhačky vyslané do této oblasti objekt ve vzduchu nezahlédl. Jak známo, v blízkosti se nachází Kyjevský institut jaderného výzkumu (KIJV), nad jehož reaktorem bylo UFO pozorováno.

Dne 13. března 1990 se obyvatelé domů v sousedství Kyjevského televizního centra stali svědky další návštěvy UFO. Ve 22 hodin 13 minut Denis Hnatuk, Jurij Gončarenko a Dmytro Pinčuk zaznamenali na obloze objekt v podobě „hřibovitého kloboučku“ se světélkující pulzující skvrnou uprostřed. Ve stejnou dobu pozoroval stejný objekt z jiného místa v Kyjevě Sergej Bryzgunov, který se nacházel v oblasti hotelu „Zlatý kolos“, a půl hodiny sledoval jeho pohyb na večerní obloze.

Další svědek stejných manévrů UFO na kyjevské obloze, Alexej Kurganov, jej pozoroval ze třetího místa, z oblasti Borščagovky. A o několik dní později, brzy ráno v březnu v 7:15, přesně stejný objekt vyfotografoval Ruslan Tažetdinov.

O dva měsíce později, 16. května 1990 večer ve 21:05, pozoroval řádný člen VAGO (Všesvazové astronomicko-geodetické společnosti) Sergej Ogarkov v dalekohledu na západní straně oblohy manévry osamělého UFO. V téže noci, z 16. na 17. května 1990, vznášení dvou UFO v podobě obrácených talířů nad obytnou oblastí Troješčina pozoroval S. A. Kozinec. V noci ze 7. na 8. listopadu 1990 pozoroval kyjevský občan Jurij Novikov se svou dcerou nad zahradní oblastí „Višenky“ UFO obřích rozměrů. Zde je jeho vyjádření: *„Lepili jsme s dcerou tapety v domku na okraji charkovského sídliště. Při práci jsme si nevšimli, jak přišla půlnoc.“*

Když skončili, šel si umýt ruce ke kohoutku na dvůr. Noc byla hustá, temná a chladná a světlo měsíce se sotva prodíralo podzimní oblačností. *„Najednou mě něco přimělo vzhlednout a podívat se na oblohu. To, co jsem viděl, mi připadalo neskutečné, přízračné, nepřirozené. Moje vědomí odmítalo přijmout to, co jsem viděl, ale to na tom nic neměnilo. Zpod nízkých mraků visel obrovský válcovitý objekt šedé kovové barvy, orámovaný slabě se třpytící svatozáří. Jeho velikost byla ohromující: nebyl menší než výškový hotel Moskva. Nebyla na něm žádná světla, žádné průzory ani okna.“*

UFO se vznášelo, jako by se skrývalo, bez jakýchkoli zvukových či světelných signálů. Když se moje dcera přišla podívat na tento zázrak na obloze, byla k smrti vyděšená. A měla k tomu důvod! Měla jasný pocit, že nás ten objekt pozoruje...“

V letech 1986-1990 provedl profesionální pilot Pjotr Vojcechovskij více než deset pozorování jednotlivých a skupinových přeletů UFO. Dne 20. prosince 1989 nad obcí Irpeň v Kyjevské oblasti od 18 do 19 hodin pozoroval obyvatel Irpeňu Ivan Kučer v dalekohledu světelný objekt, který se poté vzdaloval směrem na Kyjev. O hodinu později, ve 20 hodin, toto světélkující UFO na obloze nad Centrálním kyjevským stadionem spatřila kyjevská fotoreportérka Lubov

Kalenska, která během čtyřiceti minut pořídila sérii snímků, na nichž jsou jasně patrné fáze proměny tohoto objektu.

Dne 17. října 1990 ukrajinská televize v pořadu „Večernyj Vestnik“ ukázala videozáznam, na němž bylo nad Chreščatykem, v oblasti náměstí Nezávislosti, viděno vysoko na obloze vznášející se UFO, které pozorovaly tisíce Kyjevanů.

Zajímavá fakta o Hirošimě:

Bomba svržená na Hirošimu uvolnila pouze jedno procento svého potenciálního výkonu.

Z 64 kilogramů obohaceného uranu obsaženého v „Little Boy“ přešlo do jaderné reakce pouze 700 gramů, zbytek hmoty byl rozptýlen výbuchem. Je docela možné, domnívají se někteří odborníci, že to bylo způsobeno zásahem mimozemšťanů, kteří zabránili skutečně obludným následkům bombardování.

<http://paranormal.org.ru/sta.php?wx=88>

<http://ufonews.su/news49/653.htm>